

OBČASNÍK SPUSA

ZÁŘÍ 2015

číslo 13.

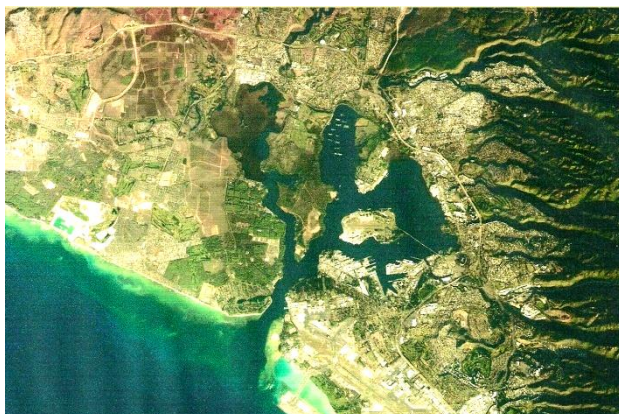
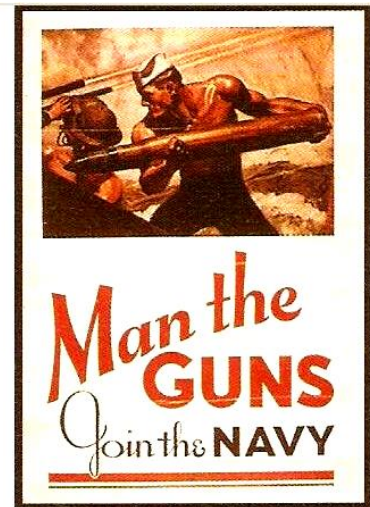
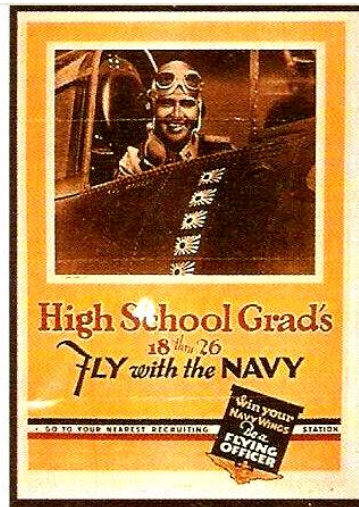
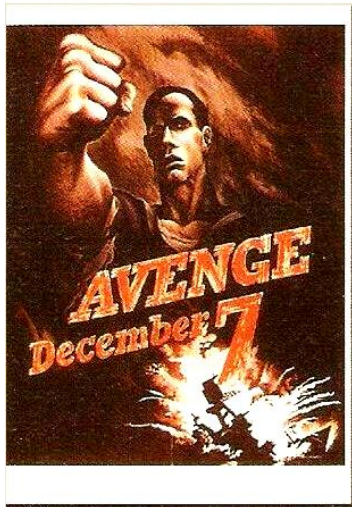
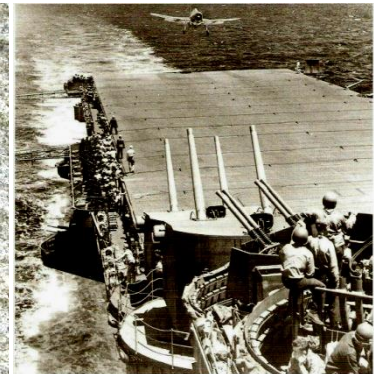

SPOLEČNOST PŘÁTEL USA – THE SOCIETY OF FRIENDS OF THE USA

ČESKO-AMERICKÝ KLUB – THE CZECH-AMERICAN CLUB

POBOČKA PRAHA – hlavní město

Díky laskavosti našeho Vzdělávacího střediska pokračuje **výuka angličtiny**, nyní však každý pátek od 15 do 16ti hodin. Pak někdy následuje **kulturní program** s přátelským posezením. Program bývá oznámen samostatně. Těšíme se na Vaši účast.

Vlevo je fotka Pearl Harbor od astronautů z 10/2009. Je to námořní základna USA v laguně ostrova O'ahu na Havaji, která je tam již od roku 1887. Japonský útok dne 07.12.1941 byl rovněž popudem, aby se k tomuto tažení připojil i Hitler. Tak byly USA vtahovány do této války. V Evropě sice USA měli proti Hitlerovi spojence, ale s Japonskem nesli celou tíhu bojů v Pacifiku sami, i když na pevnině trochu pomáhali Číňané a Britové a na samém konci války i Rusové. Hlavní boje však probíhaly na západ od Japonska. Ti se na počátku této války nebezpečně přiblížili až k Austrálii, ale mimořádným úsilím Američané zvítězili.

Na první straně je řada obrázků, které mají spojitost k letošnímu sedmdesátému výročí ukončení 2. světové války. V našich zemích však následné problémy dále setrvaly, což prezentuje následující část textu z druhé poloviny posledního roku vlády našich komunistů. Zajímavá je tam také zmínka o SPUSA (zkopírováno z internetu).

Zpráva StB o nepřátelské činnosti v okrese Přerov

OKRESNÍ SPRÁVA SNB
ODDĚLENÍ STÁTNÍ BEZPEČNOSTI
750 11 PŘEROV

V Přerově dne 14. 9.1989

TAJNĚ

výtisk

č.:

4

počet listů: 5

Zpráva o nepřátelské činnosti aktivních jednotlivců a skupin z řad antisocialistických sil v okrese, zkušenosti a účinnost preventivních a rozkladných opatření prováděných silami SNB cestou stranických, státních, hospodářských a jiných orgánů a organizací.

Obsah :

Situace

Navrhovaná opatření

Předkládá:

zástupce náčelníka OS SNB

pro StB Přerov

pplk. PhDr. BLAHETA Zdeněk

Realizaci procesu přestavby hospodářského mechanismu, jehož program byl navržen prosincovým zasedáním ÚV KSČ v roce 1987, dochází k uvolňování vnitropolitických vztahů a rozvoji demokratizačního procesu uvnitř společnosti. Tento pozitivní proces je však od samého počátku intenzivně narušován nepřátelským působením vnějšího i vnitřního protivníka. Pod vlivem události v SSSR, PLR a MLR dochází k aktivizaci opozičních sil, které jsou reprezentovány zejména CH-77, VONS, HOS, NMS, **SPUSA**, ČESKÉ DĚTI, ISO a další tzv. nezávislémi občanskými iniciativami, včetně náboženských extrémistů působících v nelegálních církevních strukturách.

Rozpracováním báze antisocialistických sil jsou soustavně registrovány požadavky signalizující zvýšenou aktivizaci v nepřátelské činnosti vůči našemu soc. státnímu zřízení a vedoucí úlohy KSČ. Největší aktivitu v nepřátelské činnosti vyvíjí členové a přívrženci CH-77, kteří se seskupují kolem signatáře a mluvčího CH-77 Ing. Tomáše HRADÍLKA z Lipníka n/B. Jmenovaný kolem sebe soustředil okolo 50 signatářů a přívrženců CH-77 se kterými organizoval účast na různých nepovolených demonstracích a v neposlední řadě organizoval podpisovou akci na podporu nepřátelské výzvy "Několik vět".

Ing. Tomáš HRADÍLEK se prezentuje jako vůdčí osobnost opozičních sil v celém Sm kraji, tyto se snaží koordinovat a sjednocovat a zaměřuje se na formování co nejširší palety různých nepřátelských uskupení. V rámci okresu Přerov byl iniciátorem vzniku **SPUSA** a HOSu.

Protistátně zaměřená skupina **SPUSA** byla vytvořena na základě požadavků CH-77, vybudovat legální kontakt na ZÚ USA, případně další západní kapitál. státy. V současné době v rámci okresu působí v této nelegální skupině cca 40 osob, které jsou zároveň členy různých nezávislých iniciativ. Ing. HRADÍLEK vystupuje jako člen přípravného výboru a přední aktivista tohoto uskupení, jeho zájmem je tuto organizaci rozšířit a směřovat a po vyloučení kriminálních a deklasovaných živlů, tuto pozvednout na takovou úroveň, aby mohla vést dialog se státními a stranickými orgány. ... (Celý text však na internetu ještě dále rozsáhle pokračuje.)

Ing. Tomáš Hradílek se narodil v roce 1945 v Lipníku nad Bečvou. V roce 1966 vstoupil do KSČ a zařadil se do jejího reformního křídla. Po invazi vojsk Varšavské smlouvy v roce 1969 ze strany vystoupil. V roce 1977 se z Hlasu Ameriky dozvěděl o Chartě 77 a stal se jejím signatářem. Díky tomu přišel o místo v JZD Týn a stal se dělníkem na pile. Do Charty 77 se také aktivně zapojil. S Rudolfem Berezou podnikl několik velmi odvážných akcí. Otevřeným dopisem vyzvali Gustáva Husáka k abdikaci, podali trestní oznámení za velezradu na Vasila Biřáka. Na prvního máje v Olomouci vystoupili s transparentem „Charta 77 a vyběžel k „občanské kuráži“. V lednu 1989 se stal mluvčím Charty 77. Po studentské demonstraci na Národní třídě v listopadu 1989 se stal spoluzakladatelem Občanského fóra v Olomouci a v Praze a jednou z vůdčích postav převratových dnů v problematické Ostravě. V prosinci roku 1989 byl kooptován mezi prvními dvaceti poslanci do Federálního shromáždění, v červnu roku 1990 se stal ministrem vnitra, ale po pěti měsících pro vyčerpání abdikoval. Až do roku 1992 byl pak poslancem Federálního shromáždění.

Volby v roce 1946 a průjezd Rudé armády – Následující text byl již rozeslán mailem, ale nedostal se na naše webové stránky. Z těchto důvodů je uveřejněn v tomto Občasníku v původním znění a bez oprav.

Někteří našinci jsou rozhořčeni nad průjezdem kolony americké armády. Ještě nám budou překážet na silnicích. Určitě to budou dlouhé kolony. Proto doporučuji připomenout si dobu strašně vzdálenou – volby 26. května 1946. Byly to naše první – a na dlouhou dobu poslední – poválečné poměrně svobodné volby. Víme o tom, že v den voleb stáli před našimi jižními i severními hranicemi sovětských vojáků?

Moskevské ústředí světového komunismu tehdy využívalo všech možností k exportu revoluce a rozšíření přímo i nepřímo ovládaného území. Ale poválečnou cestu k sovětizaci naší republiky by mohl zkomplikovat (ne zastavit) výraznější volební neúspěch KSČ v oněch prvních poválečných volbách. Proto si pečlivě přečteme znění dvou tehdejších úředních zpráv, zveřejněných jen několik dní před datem voleb.

21. 5. 1946: „Z úřadu předsednictva vlády se sděluje, že mezi 22. – 29. 5. budou provedeny přesuny některých sovětských útvarů po Dunaji (zřejmě mělo být „přes Dunaj“) na sever do sovětské okupační zóny. Přesuny budou provedeny se souhlasem naší vlády a podle přesného programu vypracovaného naším generálním štábem. Motorizované jednotky sovětské armády projedou jednak po našich nejdůležitějších silničních spojích z jihu na sever a jednak po našich hlavních železnicích. Přesuny souvisí výlučně s novou dislokací jednotek sovětské okupační armády a nemají žádného politického pozadí. Tato zpráva má za účel čelit předem eventuálním nesprávným výkladům a kombinacím.“

Je zajímavé, že zprávu uzavírá dementi „nesprávných výkladů a kombinací“. Tehdy se také říkalo: nevěř zprávám, které nejsou dementovány. Zpráva byla uveřejněna úterý 21. 5., tedy pouhý den před zahájením mohutných armádních přesunů. Následující den, tedy ve středu 22. 5. 1946, kdy již měly být zahájeny přesuny, vychází další zpráva:

„Maršál Koněv odložil přesuny sovětských vojenských útvarů přes čsl. území na 27. května, t.j. až po volbách. SSSR nemá zájem působiti nějak na volby, poněvadž naše spojení je věcí celého národa a všech jeho stran. V tom je právě síla našeho spojeneckého svazku. Podezíravé představy, že přesun sovětských vojsk by měl vykonávat psychologický nátlak na voliče ve prospěch KSČ, byly předmětem rozhovorů ve vládě a byly tlumočeny maršálu Koněvovi, pod jehož velením přesunované jednotky stojí. Maršál Koněv na toto upozornění o možném ohlasu v mezinárodní veřejnosti vzhledem k nedělním volbám u nás projevil ihned velkorysé pochopení celé situace a s okamžitou platností zastavil začaté přesuny, které budou provedeny až po volbách 27. května.“

Zamysleme se nad osudovým nebezpečím tehdejší situace. Připomeňme si, že kolem celé naší republiky, pouze s výjimkou úseku americké zóny Německa (Bavorska), byla všude na celé dlouhé hranici připravena sovětská vojska! Samozřejmě to může připomínat obklíčení nacistickým Německem v září 1938 a také dny před 21. srpnem 1968.

V květnu 1946 se údajně jednalo o přesuny vojenských jednotek mezi jihem a severem. Tedy z Rakouska a Maďarska do sovětské okupační zóny Německa (pozdější NDR) a naopak ze severu na jih. Prý pro vyrovnání zbraňových systémů a techniky. Zpráva prezentuje hodného maršála Koněva, který okamžitě vydal rozkaz k zastavení přesunovaných jednotek před našimi hranicemi. Tyto velké armádní jednotky čekaly až na sčítání hlasů. Teprve druhý den po volbách se daly do pohybu. Naše země tedy byly v den po volbách plně sovětských vojáků – a další byli na cestě k nám. Zdůvodnění o nutnosti výměny vojenské techniky znamená, že vojenské jednotky byly samozřejmě v plné zbroji.

Sověti znali přesný termín našich voleb s velkým předstihem. Nevěřím v náhodnou shodu termínu vojenských přesunů a voleb! Zastavení, či spíše pouhé přerušení přesunů znamenalo, že se obrovská vojenská mašinerie již rozjela. Přípravenost, přísun k hranicím, náhlé zastavení a úspěšné pokračování pohybu obrovských mas vojsk bylo koordinováno sovětskými veliteli ve spolupráci s jejich lidmi v našem generálním štábu, který přesun připravoval dlouho před tím, než se o něm vláda dověděla. Dlouho utajované přípravy soudruhů v generálním štábu ale přec jen neunikly pozornosti „západáků“, kteří informovali nekomunistické ministry a teprve pak se strhnul decentně utajovaný poplach. Upozornit mohli i někteří vojáci ze Svobodovy armády, vždyť mnozí z nich měli špatné zkušenosti se sověty a rozhodně nechtěli podporovat bolševizaci naší republiky.

Nekomunističtí členové vlády citlivě formulovali své výhrady s uctivou opatrností, aby náhodou nějaká neoprávněná pomluva nepoškodila dobré jméno hodných a mírumilovných Sovětů. Jisté je, že v den voleb byla sovětská vojenská mašinerie již nastartovaná jako sprinter na startovním bloku.

V den po volbách měla sovětská vojenská mašinérie velkou faktickou moc, vždyť s výjimkou šumavských hranic mohly kdekoliv přejet naše hranice a být kdekoliv v republice. Pamatuji se na filmový týdeník, který byl v době před televizí významným nástrojem propagace. V kinech jsme viděli kolony vojenských aut pomalu se pohybujících po našich silnicích, jiné záběry ukazovaly dlouhou řadu stojících vozidel a vojáky využívající přestávky k odpočinku. Pamatuji se na snímky nádraží, kde vedle sebe stály dva vlaky – jeden veze vojáky z Německa na jih druhý z Rakouska na sever – společně měly „jen“ to, že v obou – nebo spíše na obou – vlcích byli bodří rudoarmějci. Na některých vagónech stála americká nákladní auta s pověstnými raketometry. Stalinovy varhany se jim říkalo. Na otevřených vagonech byla protiletadlová děla zřejmě v bojové pohotovosti. Filmový týdeník ukazoval dělostřelecké baterie, kulometry a také malá ruská nákladní auta na úzkých pneumatikách.

Tisk, ani rozhlas se ani náznakem nezmínil o obrovském riziku přímé vojenské podpory komunistů, kteří by se mohli ujmout moci bez ohledu na výsledek voleb. Stačilo prohlásit volby za zfalšované reakčními a kolaborantskými skupinami, soustředěnými v té či oné straně. Vojenské kolony by nemusely ani odjet. Vojáci si mohli postěžovat, že jim v odjezdu zabránili „uvědomělí vlastenci“, kteří mohli požádat o pomoc proti teroru reakcionářů spojených s nacisty, kteří opět zvedají hlavy. Prosebné dopisy mohly být připraveny. Jak dlouho by u nás zůstali naši osvoboditelé při prohře komunistů? Nedověděl jsem se nikde kolik vojáků naší republikou projíždělo.

O sovětizaci zemí, „osvobozených“ Rudou armádou jsme již byli dostatečně informováni. Většina naší demokratické veřejnosti, včetně nekomunistických politiků, se ještě opájela vidinou, že my Češi jsme tak perfektní demokraté, že jsme proti riziku diktatur imunní.

Před několika lety jsme u nás dosti vášnivě diskutovali o radarové základně v Brdech – to jsme ještě netušili, co se bude odehrávat na Ukrajině. Uvědomujeme si, že případný konec ukrajinské nezávislosti by rozšířil ruské panství až k hranicím Polska, Slovenska, Maďarska a Rumunska. Nedejme se ukolébat tím, že mezi námi a Ukrajinou je ještě Slovensko. Vždy výhrůžky si musí vyslechnout i Dánové. Vyžaduje se od nás opravdu příliš velká oběť, když po našich komunikacích projíždějí američtí vojáci? Já vím, že jejich cesta z Prahy přes Plzeň na hranice vyvolá jen žabomyší spory. Také já mám dvě zásadní výtky proti této cestě amíků. Předně vyjíždějí pozdě a obráceným směrem. Měli vyjet z Rokycan 5. května 1945 a večer měli být v Praze. To už nezměníme, ale můžeme střízlivě uvažovat o aktuálním průjezdu amerických vojáků.

Josef Škrábek, Praha 6

Dovoluji si připomenout možnost placení členských příspěvků. Můžete osobně nebo přímo na náš účet, který má čís: 135 135 383/ 0300 Poštovní spořitelny, tj. kdekoliv na poště nebo z bankomatu. Současně připomínám i prosbu na zaslání